अयं 'कार्य्यः'। सप्तसप्तक्रमात् ज्ञेयाः विप्राद्याः कृत्तिकादय इति ज्योतिःशास्त्रे ब्राह्मणनक्षत्रेषु सप्तस्ववस्थितत्वात् रोहिण्या ब्राह्मणत्वमपि च रोहिणीं कुर्व्वन्, 'एनं' यजमानं 'समानानां' सर्व्वेषां शरीरस्थानीयं 'करोति'॥

रोहिणीनक्षत्रयुक्तेऽपि उदयकालं विधत्ते। "उद्यता सूर्य्येण कार्य्यः। उद्यन्तं वा एतꣳ सर्व्वाः प्रजाः प्रतिनन्दन्ति" इति। 'उदयं गच्छता 'सूर्य्येण', सह अयं सवः कर्त्तव्यः, सूर्य्योदयस्य सर्व्वपुरुषानन्दहेतुत्वात् तत्रानुष्ठानं प्रशस्तम्॥

वेदनं प्रशंसति। दिदृक्षेण्यो दर्शनीयो भवति। य एवं वेद" इति। 'दिदृक्षेण्यः' दर्शनेच्छाविषयः, उपास्य इत्यर्थः। 'दर्शनीयः' सुरूपः॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, अथैनं तिसृभिः दर्भपुञ्जीलैः पवयति अवभृथप्रत्याम्नायो भवतीति विज्ञाय इति। तदिदं विधत्ते। "ब्रह्मवादिनो वदन्ति" [४]। अवेत्योऽवभृथा३नाऽ३ इति। यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति। तत्खिदेवावैति। तन्नावैति" इति। अस्मिन्नोदनसवे किम् 'अवभृथः', कार्य्यो 'न', वेति 'ब्रह्मवादिनां विचारार्थेयं श्रुतिः। तदनुष्ठाने क्रियाबाहुल्यम् अनुष्ठानाभावे शुद्ध्यभाव इति तेषामभिप्रायः। तत्र दोषद्वयरहितमिदमुत्तरम्, 'दर्भपुञ्जील'शब्देन कतिपयदर्भनाडीयुक्ताः शाखाविशेषा उच्यन्ते, तैः शोधने सति 'तत्' 'एव' अवभृथाख्यं कर्म्म, 'अवैति खित्' अनुष्ठितमेव, शुद्धेः सम्पन्नत्वात्। 'तत्,' नानुष्ठितमपि, क्रियाबाहुल्याभावात्॥